

הונגריה איגוסט 1950
(המשך מעמוד 3)

הגרמנים הנסוגים נבנו מחדש, לרבות גשר מרגיטהייד ופרנקייזופהייד — גשרים מודרניים ויפים. ואילו בודה, שם התבצרו הגרמנים להגנה עיקשת, ואשר פעם היתה המקום הרומנטי ביותר בכל אירופה, נשארה חרבה. מרום גבעה מזוקק ארמון המלך — שלד שרוף שחומר הנפץ של המאה העשרים לא יכל להרסו. בזמן הקרבות היה זה מקום המטה הכללי הגרמני, ועם בודה הישנה נעלם גם העולם האלגנטי של הימים ההם, על הקבארטים המיוחדים שלו ובעלי האחוות האצילים. היום אתה יכול לראות גברים עם צווארונים פתוחים ונשים בשמלות פשוטות לוגמים כוס משקה בבית־קפה. אך השיר רות כמעט נעלמה לגמרי. בודה־פשט היא כיום עיר של עובדים.

בורגנים והלאמה

פועל העובד יום שלם משתכר כ־800 פורינט לחודש. כוח־הקשה של סכום זה הוא ממש מגוחך (זוג נעלים עולה 360 פורינט) אולם פועל יכול לחיות ממשכורתו ברווחה. כי לפועלים (המאורגנים במפעלים ממשלתיים) ניתנת הנחות שונות. הם מקבלים את מזונם ומצרכיהם בתנודות מיוחדות או במסעדות בבתי־החרושת בחצי המחיר של "השוק החפשי". לאמתו של דבר, מעטים מאוד העסיקים שעודם "פרטיים". כמעט כל החנויות ובתי־העסק הולאמו, ובעלי השאר מחכים גם הם ליום שיבואו ויבקשו לעזוב את המקום השייך מעתה "לרפובליקה העממית". כל פעולות אלה נעשות מתוך הנחה כי לבורגנים יש כסף מספיק מהימים ההם, והם יכירו לים להרשות לעצמם להוציא יותר מהפועל, מבלי לקבל יותר ממנו תמורת כספו.

שגעון הריבויים

אם מישהו חושב כי ישראל השיגה את השיא העולמי ברדיפת אחריו ביימים (בעיקר דולארים), טעה. כי הונגריה גררה העמידה לעצמה מטרה כלכלית ראשונה את הגברת הייצוא לשם השגת דיביזים. וגם מחלת הדולארים אינה חסרה. אנשים משלמים כל מחיר בשביל דולארים. מעשיה אחת שמעתי היא אופיינית: בתוך חבילה שי שקיבלה אשת פקיד ממשלתי בבודפשט, היו גם דולארים. בכסף זה קנתה מעיל פרוחה מהודר, והחליטה, בהסכמת בעלה, שאם יבואו לחקור את מקור הכסף, תאמר כי יש לה מאהבים הנותנים לה אתן. ואמנם לא יאחרו לבקר את הגברת שוטרים מיוחדים. מנין לך הכסף? מיהו האיש? מי הם האנשים? יש לך יותר מאחד? טוב מאוד, איפוא כרטיס הונגות הממשלתי?

דבר זה כמובן נותן את אותותיו בכל החיים הכלכליים בהונגריה. ואם כי הארץ עשירה מאוד בתוצרת חקלאית, מורגש מחסור מסוים בבשר טרי, חמץ אה, וכו'. דברים אלה נשלחים לאזור הסובייטי של גרמניה. אך על נושא זה אין מרבים לדבר שם.

מיפגש יהודים

בקרתי בעיירה בשם קישוארוד. פעם היה חלק נכבד מתושביה יהודים. היום אין כמעט אף יהודי אחד. האני טישימיות גברה בכפרים והאיכרים המבקשים לבטא את התנגדותם למשטר הקמוניסטי, נוטים יותר ויותר לדתיות הקאתולית הצר, ולאנטישמיות. רציתי בכל זאת לברר אם יש עוד

2) ה'צעת כי...'

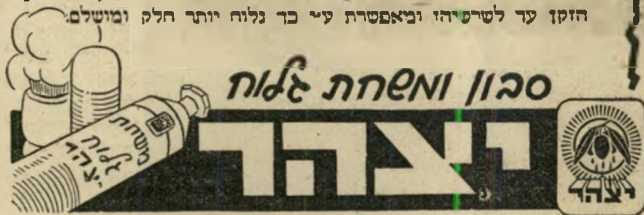

מחצית הזקן - שיא הכלימה

הרפה ללא נשוא העטה תנח מלך עמוז על שליח המלך רוד כנלחו את זקנם עד למחציתו ולא כבדי פחד עליהם המלך רוד להסאר כיריחו ולהמתין עד שיצמח זקנם כמלואו

כיום זה מיותר - כיום קיים "יצהר"

ואה נבר בארצנו אינו צריך להתביש מצל של החימה זקן שסחת הנדוה המסובכלת של "יצהר". מרכבת את שקרות הזקן עד לשישיריו ונאפשרת עי כר נלוה יותר חלק ומשלב.

סבון ומשחת לזלוח

יצהר

אולפן פילמאי ישראלי
מזמין סכנאים נוספים
להצטרף לשרותיו

רשימת תלמידים(ית) ללמוד אמנות המשחק נמשכת

על המעוניינים לפנות ככתב לת. ד. 986 - ח.י.פ.ה

התצלומים בעמוד 5 - אילני תצלום השבוע בעמוד 7 - בראון. כל שאר התצלומים - שרות "העולם הזה".

כרכים

של "העולם הזה"

מהשנים הקודמות

להשיג אצל ד. טופל ובניו

תל-אביב, אחד העם 24, טל 5673

לחברנו בעבודה אקסלרוד ורעיתו

ברכה חברית להולדת הבת

פועלי דפוס שהם תל-אביב, אב, התשי"א

ש פע ברכות לצמד החמד

רבקה בקרמומטר וישעיהו זים

לנשואיהם

משפ. א. גורדון

יהודים בעיירה הכנסת, ושם יכונ חיים מכוך היהודיים. בעמדי בפתח בית-הכנסת הבנתי מה פירוש דבריהם. שם היו שני לוחות גדולים, ועליהם חרוטים שמות אין ספור - היהודים שפעם חיו בעיירה זו, והשושמדו בתאי הגנים.

הציבור היהודי בהונגריה הוא רגיש מאוד. כאשר לפני זמן מה נתפרסמה ידיעה כי רומניה דנה בהתרת עליית יהודיה, כבר דיברו יהודי הונגריה על הסכם שעמד להתחם בין ישראל והונגריה בעניני עלייה. לפני שנתיים רצו לעזוב את הארץ כי היו ימי "פרוס פריטי", ועכשיו אינם יכולים לעזוב.

צד עץ הקיר

בתורו לבודה־פשט, הלכתי לראות הצגה של להקת באלט רוסית. הוצג "מפצח האגוזים" של צ'ייקובסקי. זה היה ממש אלוהי. הופעות כאלה הן רגילות שם, אולם קשה מאוד להשיג כרטיס. יש להזמין ולחכות בתור. אך כתייר לא היה קשה לי להכנס.

ערב אחר, בבקרי באחד הקבארטיב שיעודם פתוחים, נוכחתי במחזה שהזכיר סיפורים הנראים רק בסרטים אמריקאיים. איש אחד, שניכר היה עליו כי אינו פועל, ניגש לכנר ובקש ממנו לנגן שיר צינעי מלפני המלחמה. האיש ישב והקשיב, כשעל פניו הבעת בעגור עים. פתאום החויר, קם ממקומו, ויצא את המקום בחפז. הסיבה: צל שהצי סיר על הקיר ממול.

איש זה כנראה היה אחד מאלה שעוד חולמים על ימים עברו, ומתגעגעים לשובם. לימים של הענוגות ויין למיבחורים ולחתיירים - ועוני איום לאלה השולטים היום בארץ המגיארים.

ארצנו זו

(המשך מעמוד 7)

היא נסתיימה בנצחונם של שחקני הנוער העובד בשעור 1:3. הפרס עבור הנצחון היה **אבטיח** גדול בן ששה ק"ג, אלא שהוא **ננב** ברגע האחרון. ("הדור") -- בזכות הלשוני בכנסת מסביב לשם שינוי למרפא שניים, אמר אחד מחברי הכנסת: אם רופא שניים ייקרא שינוי, אם רופא עיניים -- שינוי, רופא אוזניים -- אוזנון, רופא נשים רחמן -- ורופא מחלות מין -- ברמינג. שם החבר שהתקף את מחדשי הלשון -- **מר ברירביהאי** ("דברי הכנסת") -- נעדר מבית העולים בבושר דוד בן יהודה רוזנברג. תאורו: בן 27, גובה בינוני, שערות שטנינות, מגולח למשעי, לבוש מכנסים ארוכים וחולצת חאקי, נועל נעלים חומות, ילד הונגריה... **סובל ממהלת רוח** ("חרות") -- "ועתה האוינו לשי" רת הבסיריטון אימרה היידו, מוסיקה לבן־חיים, **מחבר המילים** ישעיהו פרק ס"א... קרייניט "קול ישראל" בפתח חת התכנית המוסיקלית. ("הבוקר") -- לזכות ההתפתחות בקוריאה הח' לית העתון "**המערב**" לשנות את שם העתון ל"**הדרום**" ("הארץ") -- חוליית שוטרים שהופיעה **במכונית "פורד דה לוקס"** דרשה לסגור בית קפה בצפון תל-אביב, שהיה פתוח בליל שבת, בניגוד לחוק העזר העירוני **האוסר לחלל את השבת**. ("על המשמר") -- צבי לוי, כבן 50, עולה חדש מאונגריה, שבא באנית "קוממיות" התעלף ביום ו' באולם הניסעים בנמל חיפה. לפני שעמדו לערוך אצלו הפרש ומת כעבור כמה דקות **משכב** ("הארץ") -- **ולא תהיה לאינת דרכים** בכניש הזה" -- קרא שר התחבורה רמז, כי חנוכת כביש נתינת-תל-אביב ודקות מספר לאחר מכן **התנגשו** שתי מכוניות כאשר שירת החוגגים החלה נעה. ("ידיעות היום") --